

[Kim Behnke]

ster af pressemeddelelser, læserbreve og debatindlæg, der kommer fra f.eks. konservative medlemmer af Folketinget. Så sent som eksempelvis den 18. januar 1992 udtaler den politiske ordfører for Det Konservative Folkeparti, hr. Aagaard, følgende, og jeg citerer fra pressemeddelelsen: »Bolgejernes samlede skattemæssige situation må ikke forringes.«

Rigtigt set af hr. Aagaard, men hvorfor kan det budskab fra Det Konservative Folkeparti ikke trænge ind og være regeringens politik på en sådan måde, at man er parat til at stå ved det i form af et klart og utvetydigt signal i dag?

Skatteministeren nævner så forskellige ting, som skulle være med til at stabilisere situationen. Ja, at stabilisere situationen – men det, vi har brug for, er at få forbedret situationen for boligejerne. Skatteministeren nævner, at der er nogle liberaliseringer af realkreditloven undervejs, men det er jo til meget fattig hjælp for de folk, der står – jeg har brugt det billede tidligere – med den ene fod på en tvangsauktion og den anden på et stykke vådt håndsæbe.

Væksten er i gang, og der er basis for vækstfremme osv. Det er jo nøjagtig den samme melodi, regeringen spiller, ligegyldigt hvilket forslag der er til behandling her i salen; det er forventningen om, at i morgen skal det nok gå bedre.

Statsministeren gjorde meget ud af at fortælle om det ekspertudvalg, der er nedsat, og refererede også til kommissoriet. I kommissoriet, som er udleveret den 7. januar 1992, fremgår af side 2 under punkt 4 følgende, hvor ejerboligmarkedet er nævnt: »En høj grad af gennemsigtighed og effektivitet på kapitalmarkedet og ejerboligmarkedet.« Det er det eneste, der er nævnt om ejerboligmarkedet, og det er altså ikke noget, som den enkelte familie kan bruge. Det, der er brug for, er, som sagt i starten, et kraftigt dementi af alle disse forlydender om, at en skattereform vil betyde 20, 30 og 40 pct.'s forringelser af folks skattemæssige situation.

Antallet af tvangsauktioner er ganske rigtigt om ikke gået kraftigt ned, så i hvert fald blevet færre, men det er stadig væk uhyggelig højt. Når vi er oppe på 12.000-13.000 tvangsauktioner om året, så afspejler de 12.000-13.000 tvangsauktioner jo, at det er 12.000-13.000 familier, hvis privatøkonomi bliver ødelagt hver gang.

Vender vi os igen til det, der var skatteministerens hovedbudskab, nemlig at det er den generelle økonomiske politik, som regeringen fører, der skal rette op på tingene, kan man så sent som i dag i Morgenavisen Jyllands-Postens Erhverv & Økonomi-sektion under overskriften »Dyrere at finansiere boligen« læse, at nu er der så mange statsobligationer i handel på fondsbørsen, at interessen for realkreditobligationer er faldende med deraf følgende faldende kurser, med deraf følgende dyrere boligfinansiering for boligejerne. Og det er altså en del af resultatet af den økonomiske politik, regeringen fører, hvor man rask væk med store armbevægelser låner nye milliarder af befolkningen hvert eneste år.

Så det er hult, det er tom snak, når skatteministeren understreger, at den nuværende økonomiske politik nok skal redde situationen, og derfor vil jeg i slutningen af mit indlæg, som vi har gjort så mange gange før, henvende mig til de andre oppositionspartier, og jeg glæder mig over, at den, der skal tale efter mig, bliver Socialdemokratiets ordfører. Jeg håber, at fru Pia Gjellerup i sit indlæg vil bekræfte, at Socialdemokratiet stadig væk føler et stort ansvar for landets ejerboligejere, og at man er parat til – som vi jo har kunnet gøre før – at finde sammen uden om regeringen og få sat de nødvendige initiativer i gang.

Jeg er godt klar over, at det er svære tider for Socialdemokratiet, men i betragtning af, hvor mange også af Socialdemokratiets vælgere der er ejerboligejere, kunne det jo være en smuk udgang på dagen i dag, at Socialdemokratiet erkender sit ansvar for også at være med til at sende dette meget, meget vigtige utvetydige signal fra den debat, vi har i dag, nemlig et signal om, at uanset hvordan en kommende skattereform måtte blive strikket sammen, skal ejerboligejerne ikke se frem til den hestekur, de blev slæbt igennem ved sidste skattereform.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Hr. Kim Behnkes indlæg går ud på at sige noget om, at regeringspartierne siger så meget, og at det ikke trænger igennem hos regeringen. Så blev der som eksempel nævnt, at hr. Aagaard havde udsendt en pressemeddelelse, hvori han sagde, at i forbindelse med skattereformarbejdet måtte den skattemæssige situ-